

Ige: 2Sámuel 9:1-8 11b

T: 2Sámuel 9:11b

Júd1,2 „*irgalom...adassék nektek bőségesen*”

Múlt vasárnap arról hallottunk, hogy lehet növekedés, élet a romokon. Aki Isten embere az messzebb lát a romoknál, a Lélek erejével már az életet, a növekedést látja.

Ma is a növekedésről lesz szó.

Dávid király életéből olvastam fel egy részletet. Abból az időszakból, amikor országa virágzott: trónterme illatozott, mintha frissen festették volna, városi főépítésze új városrészeket tervez, arannyal, ezüsttel vannak tele a pénzszekrények. A szövetség ládája a szent helyen van. Izrael el-lenségei távol tartják magukat. Rendben vannak az épületek. Béke van.

Valami azonban felidéz Dávidban egy régi emléket. Új és gazdag élete közepette eszébe jut egy régi ígérete: *Maradt-e még valaki Saul háza népéből, aki iránt hűséggel tartozom Jonathánért?* Akik ezt hallották zavartan néztek körül. Hogy jutott most ez Dávid eszébe? Miért törődnénk a korábbi király leszármazottaival? Új korban élünk, új kormányzat alatt. Ki törődik a régi gárdával? Dávid törődik. Mert eszébe jut, hogy amikor a régi király Saul őt üldözte, és halállal fenyegette, akkor Saul fia Jonathán megmentette őt. Csak egyet kért cserébe: *...ha életben maradok, bánj velem az Úr szeretetével, de ha meghalok, ne vond meg szeretetedet az én házam népétől...*

Jonathán meghal. Senki sem vetette volna a szemére, ha vele együtt az ígéret is a sírba száll, hiszen Dáviddal olyan kegyetlen volt Jonathán apja. Ki tiszteli egy ellenfél gyermekét?

Na meg mindketten fiatalok voltak. Ki tartja meg a fiatalkori ígéreteit?

Na meg Dávidnak egy nemzetet kell vezetnie. Mennyi dologgal jár az. Kinek marad ideje apró-cseprő ügyekre?

Csak hogy Dávidnak az ígéretnek nem apró-cseprő ügyek. Hanem az elsők között vannak a sorban. A szövetség, nem apró-cseprő ügy, hanem az elsők között van.

Gondoljunk csak egymásnak tett ígéreteinkre! Milyen nagy feladat egy ígéretet megtartani akkor, amikor a másikat nehéz szeretni. Amikor betegségben botladozik nagyon nehéz már benne azt a fiatal mosolygós lányt vagy fiút látni, akinek házassági ígéretet tette. Megtartsam az ígéretemet? Sokkal könnyebb lenne nélküle.

Gondoljunk csak arra az asszonyra, akit megcsal a férje. Visszajön. Megbánta. Nem tudja, hogy mit tegyen. Megtartsam az ígéretemet? Ő megszegte az övét.

Gyakran szülők is felteszik ezt a kérdést. Gyermeük hátat fordított, becsapva őket is beállt egy destruktív csoportba, partik, drogok, alkohol, felelőtlen szex... Megtartsam az ígéretem, a vállalásomat vele szemben, vagy vegyem le róla a kezem? Forduljak el tőle?

Gyakran gyerekek is felteszik ezt a kérdést. Megtartsam-e az időssel szemben az ígéreteimet, amikor már sok ápolást, türelmet, talán állandó felügyeletet igényel.

Megtartsam-e az Istennek tett ígéreteimet? „...Hűséges, úrvacsorával rendszeresen élő...tagja leszek” „...Úgy nevelem és neveltetem...” Minek tartsam meg, amikor a többség nem?

Ígéret. Dávid rangsorában ezek a sor elején foglaltak helyet. Nem volt könnyű Jonathán leszármazottját megtalálni. Tanácsadói nem tudtak róla. Aztán előkerült Cibá, Saul egykori szolgálója. Cibá: *Van még Jonathánnak egy fia, aki mindkét lábára béna.* Neve sincs, csak testi hibája. Lemon-dás érződik a szavaiból: Vigyázz Dávid! Nem illik ő a palotádba. Gondold azt meg jól, hogy betartod-e az ígéreted!

Mefibósetnek hívják az említett fiút. Aki, amikor 5 éves volt a filiszteusok brutális támadása elől a hegyekbe menekült. Ők ölték meg apját és nagypapját. A gyereket a dajkája kapta bel, de megbotlott, elejtette, és mindkét lába gyógyíthatatlanul összezúzódott. Egy Jordánon túli, távoli idegen faluban nőtt fel.

Hátrányos helyzetű volt: áldozat, kiközösített, mozgássérült, műveletlen, HHH-s. Tehetett róla? Nem. Ilyen volt Mefibóset.

„Biztos vagy benne Dávid, hogy ilyen fiút akarsz idehozni a palotádba?” Dávid biztos volt.

A szolgák mintha csak egy limuzinnal álltak volna meg a távoli kaliba ajtaja előtt. Mefibósetet kocsiba teszik és viszik a király elé. A fiú el van készülve a legrosszabbra. Riadt kis madárka. Önbecsülése nulla: „olyan vagyok, mint a döglött kutya”.

Akkor egy csapásra minden a helyére zökken. Viszontlátásra sötétség. Viszont látásra szegényes kaliba. Köszöntekek királyi palota, vagyon. Dávid küldethette volna a busás életjáradékot a Jordánon túlra Mefibóset falujába is. Ő azonban többet adott neki nyugdíjnál. Helyet adott neki a királyi és asztalnál, önbecsülést, értelmet az életének. Mintha a jeruzsálemi lottó 5-ös találatát nyerte volna meg.

Meg is nyerte. Nem azért, mert jó benyomást tett Dávidra. Nem azért, mert megérdemelte, hanem mert Dávidot az ígérete kötötte. Mefibóset semmit sem hoz és mindent visz.

Ez a mi történetünk is! Mi is a Király gyermekeként születünk. Mi is sántikáltunk Ádám és Éva bukása miatt. Bolyongtunk céltalanul. Ekkor azonban küldött érkezett a palotából (egy barát, egy tanár, egy igehirdető, egy nagynéni). Nem fogod elhinni, Izrael királya helyet ad asztalánál. Már kinyomtatták az ültető kártyádat, és a szék üresen áll. A családjában kíván látni. Nem azért, mert megérdemled, hanem mert megígérte.

És, mert irgalomra indult látva minket. Isten ezt tette értünk. A lottó ötösnél is nagyobb, mert ez örökre szól!

Isten minket is ugyanígy szeretne látni. Irgalmasan. Mefibósetek sokasága él közöttünk. Gyerekek és felnőttek, akik áldozatok (iszapnak, alkoholnak, torz családnak...) akik kiközösítettek, akik sérültek, akik műveletlenek (SNI-sek). Isten úgy érleli bennünk az irgalmasságot, hogy ilyen embe-
reket hoz eléink. A híradó képkockáin, vagy az utcán, vagy a suliban. És azt akarja, hogy növekedjünk az irgalomban. Még akkor is, ha ez nagy áldozattal jár a pénztárcánknak, az időnknek, az erőnknek, a türelmünknek.

Így szeretné látni a gyülekezetet is. Az irgalom nélkül élő gyülekezet nem gyülekezet. Öntelt lesz. És önteltségében lélekben megszegényedik. Nem lesz egészséges gyülekezet. Mert Isten jól tudja, hogy valójában nemcsak a Mefibóseteknek van szükségük irgalomra, hanem a Dávidoknak is. Aki irgalmat gyakorol, jobban fogja érezni magát. Egészségesebb lesz testben és lélekben. Példájával erre tanít másokat is. Nem véletlenül jegyezték fel ezt Dávidról. Hitelesnek tartották, példaadónak.

Az irgalom gyakorlásnak furcsa módját választották fiatalok egy olasz városkában. Táblákkal az utcára mentek és azt hirdették, hogy ingyen bárkit megölelnek. Nézzük csak! (Film.)...

Az irgalom gyakorlásának ez egy különös módja. De számtalan van. Aki adta, az is boldogabbá vált. *Boldogok az irgalmasok!*

Itt hadd hívjam fel a lehetőséget arra, hogy mai adományunkal az iszapkárosultakon segítünk. Gyülekezetünk aktív önkénteseket vár, akik hetente egy-két alkalommal látogatásban tudnának segíteni.

Növekedjünk ígéreteink megtartásában. Legyenek azok mindig elől a rangsorban. Növekedjétek irgalomban, mert Ámen.